

40210 R

XXIX. d. 616.

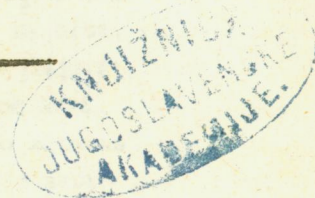
40210 *B* *Rev. C. C. C. C.*

C A R M I N A

MICHAELIS DADDICHII

RHACUSINI MEDICI DOCTORIS

A D P A C E M.

R H A C U S Æ

MDCCCXIV.

SUPERIORUM PERMISSU.

ELEGIA I.

Alma quies hominum, cœli inclyta alumna sereni,
 Addita sidereis dia puella choris,
 Lætitiæ indivisa comes, feliciſ olivæ
 Præportans ramum nuncia, Diva potens,
 Immemor antiquæ ſedis quid lenta moraris?
 Vel paſſa audentum quæ malefacta virûm;
 Ardua te profugam rapuiſti nubila ſupra,
 Quam diverſa locis gens avet unanimis?
 Nec potis es tandem longos miſerata labores
 Tendere iter terris, o Dea, quâ tu animo
 Ceſſiſti invito, & rebus ſuccurrere noſtris?
 Æromnæ finis proh! dolor ecquis erit!
 Armipotens toto terrarum regnat in orbe,
 Florentesque urbes, Italiæque plagam,
 Scrupæ & Illyriæ littus, feliciaque arva,
 Magno parva colit quæ ſtudio agricola,
 Fulmine terrifico belli petit acer in armis
 Stans Mavors, quassans ſanguineamque facem.
 Pallet ab horrentis conſpectu Martis iniquo
 Aonis, & querulos fundit ab ore modos,
 Labra nec in ſummo ſitientia vertice Cyrræ
 Gaudet Hyanteis lavere fluminibus.
 Carmina qui ſcribit, ſecellum atque otia poſcit,
 Armorum longe diffugit & ſonitum.

Bis quater apricos pinxit ver floribus agros,
 Pulcro flore quater bis spoliavit hiems,
 Nec Mars parcit adhuc miscere incendia belli;
 Sed magis atque magis dirus ubique furit
 Passim per campos, & laxis fertur habenis
 Cum planctu horrifico pone sequente metu.
 Nusquam erit, ut Jani postes claudantur aheni,
 Illyriæ populis almaque tu redeas?
 Desinite irarum; coeant in fœdera dextræ
 Sceptriferi reges, indomitique viri.
 Quid quæ corda subit, laudem, famæque cupido?
 Una quidem virtus, quod mereatur, habet.
 Vertere uti melius foret arma in aratra recurva,
 Bubus subjectis & perarare solum,
 Vernantem pubem quam immiti sternere ferro,
 Corporaque escam avidis linquere vulturibus!
 At tu, quam retinet domus omnipotentis Olympi,
 Commoda quo vitæ nostra abiere, mone.
 Hostis non instans adverso e vertice montis
 Tecta, ratesque urens, sævaque bella ciens,
 Eripuit nobis fructus, & commoda fati
 Vis fera, Diva tuo quæ negat ore frui.
 Permultas olim referebat navis amica
 Divitias nostris advena littoribus.
 Utile cessat opus, desertaque squallet arena,
 Et refugit Typhis pandere vela mari.
 Æquora salsa patent prædonibus obruta late
 Crebris, ut nemo trajicere ipsa velit.

Cur adamantea post tergum compede vinctum
 Fortia non illum brachia, Diva tenes,
 Eque viris arces cladem, miserandaque damna?
 Hoc, Dea, te precor, hoc obsecro & ex animo.
 Delituit duro damnatus carcere Mavors,
 Nec spes ulla fugæ, subsidiique fuit,
 Clam nisi surriperet vinclis cæsum, atque labantem
 Ille dolos aptus nectere Mercurius.
 Sit tibi cura gravi implicitum retinere catena,
 Ne amplius Europen raptet in arma ferox.
 Eja age rumpe moras, niveas & junge columbas
 Jam curru, ac nobis dona beata refer.
 Fallor? An intonuit lævum? Magna æthere ab alto
 Diva sui adventus talia signa dedit.
 Lætus ego eventu Musas deducere omitto,
 Suspendoque meas parietibus citharas.

ELEGIA II.

Nostra en audisti tandem, Dea, fervida vota,
 Ipsaque tranans, quā purior aura strepit,
 Laberis, ah! dudum spretam sedemque revisis,
 Alma quies hominum, mitis alumna poli,
 Diva potens, referens ramum frondentis olivæ;
 Laberis, & miseræ cura subit sobolis
 Terrigenūm pallantum incerto in turbine rerum,
 Qui te solliciti nocte, dieque vocant.
 Nunc canere est tempus. Fandi non largior ulla
 Copia, scribendi nec datur uberior.
 Plaudite io! Musæ, vestras age promitte vires:
 Dulce hodie comptos fundere versiculos,
 Mænalias quamquam victæ remeatis ad oras.
 In rebus magnis & voluisse sat est.
 Simplicitas vobis dicenda in laude petenda,
 Quæ simplex constat, laus placet ipsa magis.
 Artifici nequaquam utendum in carmine laude,
 Suspecta est laus, quæ simplicitate caret.
 Magne Vir Aonisin care o, & cœlitibus Dīs,
 Queisnam te merito laudibus afficiam?
 Aurea qui properas turbato condere mundo
 Sæcla, & das populis pacis honore frui.
 Jam novus in terris rerum undique nascitur ordo,
 Jam redit alma Ceres spicea sarta gerens.

Bello

Bello jam miles quassatus vertit aduncas
 Arma modo in falces, Martis & odit opus.
 Virgo Astræa redit; redeunt risusque, jocique,
 Atque expulsa diu gaudia lætitiæ.
 Et pietas patrum redit una, ac regula morum,
 Et purus sanctæ Religionis amor.
 Cita lacu e Stygio, manibus post terga revinctis
 Orbis pestis teterrima mordet humum
 Dira cohors vitiorum, sub sua quæ malecantos
 Jura trahens effrons nuper, & ibat ovans.
 At tibi sic Divi pro tanto munere Cæsar
 Optime, dent annos vivere Nestoreos,
 Per quem rursus adest miseræ pax alma Rhagusæ,
 Quæ grave servitium, duraque jussa tulit.

EPI-

EPIGRAMMA.

O quocunque habitas diverso littore, sub queis
 cunque lates dudum devia sideribus,
 Alma veni Pax, & mortalibus otia fessis
 Præbe, icti pignus fœderis eximium.
 Dia veni, tecumque suos invisat honores
 Blanda Pales, agros frugiferosque colat.
 Abdidit Austriacus vagina Jupiter ensem,
 Miles & ærata casside buxa gerit (a).
 Late initam populi testantur gaudia pacem,
 Jungitur his risus, blandidulique joci.
 Europæ modo tu sis exoptata superstes,
 Fronde o Palladia Pax redimita, veni.

(a) Post victoriam Imperator privilegio permisit militibus suis buxo incedere coronatos.

